

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

کمیته جوانان بلژیک

۰۲ می ۲۰۱۳

اول ماه می روز طبقه کارگر و سمبل مبارزه این طبقه

برای رهائی بشر از بردگی سرمایه و استثمار

اول ماه می روز طبقه کارگر و سمبل مبارزه این طبقه برای رهائی بشر از بردگی سرمایه و استثمار است. اول ماه می روز پرولتاریای انترناسیونالیست است که می‌داند تنها راه رهائی خود و بشریت "انقلاب پرولتری" بین‌المللی است. اول ماه می کارگران پیشرو، متحد و متشکل، در برابر صفوف سرمایه‌داری آرایش می‌یابند تا جلوه‌ای از مبارزه طبقاتی برای براندازی نظام ستم و استثمار را به نمایش بگذارند.

در سالی که پشت‌سر گذاشتیم گرداب بحران مالی سرمایه‌داری، بخش‌های بیشتری از دنیا را در خود فرو برد و میلیون‌ها کارگر و زحمتکش را به فقر و بیکاری و نداری بیش از پیش، پرتاب کرد و رکود اقتصادی برخی از کشورها از جمله یونان، اسپانیا و ایتالیا و ... را به شرایط انفجار خشم توده‌ها رساند، اما سرمایه همچنان برای سودزائی خود بار عظیم استثمار و ستم را بر گرده کارگران و توده‌های زحمتکش چین، هند، برزیل و بنگلادش و ... نهاده و برای عبور از این شرایط بحرانی از هیچ جنایتی فروگذار نیست. از غارت و چپاول منابع، تا تخریب محیط زیست، تا فوق استثمار برده‌وار و تا سرحد مرگ و ... تا جنگ‌افروزی‌های جنایت‌کارانه در خاورمیانه و شمال آفریقا برای مهار خشم توده‌ها و تغییر رژیم‌های محافظ سرمایه جهانی به نام مردم و به نفع سرمایه‌داری جهانی.

در سال گذشته ابعاد ویرانی و فقر در ایران هم گسترش غیرقابل باوری داشت. از هم پاشیدگی درونی هیأت حاکمه ایران از یکسو و فشارهای همه جانبه بین‌المللی از سوی دیگر باعث شده که روند رشد بحران در ایران سرعتی مافوق تصور داشته باشد. افزایش بی‌سابقه شکاف طبقاتی، نبود و کمبود مایحتاج اولیه مردم در اثر تحریم، تورم مهارنشده، تعطیلی‌های گسترده صنایع پایه‌ئی و ورشکستگی کارگاه‌های کوچک و ویرانی کشاورزی از یکسو و رانت‌خواری و باندهازی جناح‌های مختلف حکومت اسلامی بر سر سرمایه‌های کشور از سوی دیگر، پایه‌های اقتصادی و زندگی روزمره مردم را به "وضعیت بودن و نبودن" رسانده است. اقتصاد ایران که با زد و بندهای دولتی، نظامی و مذهبی به‌طور تمام و کمال در سرمایه جهانی تنیده است نیز با ویرانی زندگی کارگران، حقوق بگیران و اقشار تحت ستم، ضامن سودزائی سرمایه جهانی است. در چنین شرایطی است که علی‌رغم تضادهای درونی و بیرونی حاکمیت در آن شاهد این هستیم که ده‌ها فعال کارگری در زندان هستند، زندانیان زیادی در انتظار

اجرای حکم اعدام هستند، فعالان سیاسی و بخش عظیمی از نیروی جوان و تحصیل‌کرده آن مجبور به خروج از کشور یا تحمل بیکاری در داخل کشور هستند، جوانان فقیر و عاصی با عناوین واهی اعدام می‌شوند، زنان بیش از پیش تحت ستم قرار می‌گیرند و ... نشان می‌دهد که تبعیض جنسیتی و فرودستی زنان، تبعیض نژادی، ملی، مذهبی و ... برای سرنگونی این حکومت به تضاد اصلی پرولتاریا و بورژوازی گره خورده است.

در سالی که پشت‌سر گذاشتیم طنین دل‌انگیز شورش‌ها و خیزش‌های کارگران، تهیدستان، زنان و جوانان و ... علیه نظم موجود را بلندتر از قبل شنیدیم هرچند انتظارمان برای به وقوع پیوستن یک انقلاب واقعی حاصلی نداد اما ما شاهد مقاومت و مبارزات مهمی در سرتاسر دنیا بودیم. اعتصابات و اعتراضات بزرگ کارگران و حقوق‌بگیران در شهرهای اروپا، خیزش زنان در مقابل مرتجعین اسلامی و غیراسلامی از خاورمیانه و شمال افریقا تا هند، شورش کارگران مصر و تونس در برابر مرتجعین نظم کهن و ... نمونه‌های امیدبخشی هستند که این فضای تیره و تار را روشن می‌کنند، اما کافی نیستند. در ایران نیز کارگران و زحمت‌کشان چاره‌ای ندارند به جز تشکل و وحدت حول آلترناتیوی که منافع حداکثری آنان را تأمین کند. آلترناتیوی که مطالبات اولیه و منافع اساسی کارگران را به رهائی آنان از یوغ سرمایه و نظام سرمایه‌داری گره بزند. چنین آلترناتیوی نیاز به مبارزه آگاهانه، پیوند با دیگر جنبش‌های اجتماعی، ارتقای دانش و تئوری‌های انقلابی، اتحاد و همت بالای پیشروترین کارگران، روشنفکران طبقه کارگر و کمونیست‌ها دارد. نیاز به این دارد که این پیشروان بتوانند افق انقلاب کمونیستی و دولت سوسیالیستی را برای کارگران و تمام توده‌ها تعریف، روشن و ترسیم نمایند. نیاز به این دارد که این زنان و مردان پیشرو، هم‌طبقه و هم‌سرنوشت بتوانند میان قطب‌های پوسیده و ارتجاعی موجود؛ صفوف پراکنده کمونیست‌ها، سوسیالیست‌ها و نیروهای رادیکال و مترقی را متشکل سازند و موضع انقلاب را اتخاذ کنند. چنین موضعی فقط با مرزبندی قاطع با جناح‌های رنگارنگ رژیم اسلامی و با دخالت‌های نظامی و غیرنظامی امپریالیست‌ها جایگاه خود را در جامعه باز می‌کند. طبقه کارگر دو راه بیشتر ندارد: ادامه وضع موجود؟! یا تغییر انقلابی وضع موجود؟!!

بنابراین در این روز در اتحاد با مبارزه طبقه بین‌المللی‌مان فریاد می‌زنیم:

پرولتاریا هیچ چیز برای از دست دادن ندارد جز زنجیرهای پایش!

کارگر زندانی، زندانی سیاسی آزاد باید گردد!

مرگ بر جمهوری اسلامی!

زنده باد اول ماه می؛ روز جهانی کارگر!

زنده باد مبارزات کارگری در سراسر جهان!

زنده باد همبستگی انترناسیونالیستی!

کمیته دفاع از مبارزات مردم ایران - بلژیک

کمیته‌ی جوانان بلژیک